

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΟΥΛΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ONLYTHEATER

Ο Βασίλης Νούλας και ομάδα Nova Melancholia παρουσιάζουν την περφόρμανς "Νεκρή φύση. Προς δόξα της πόλης" σε κείμενο του Μανώλη Τσίπου στο Bios. Ένα πολυφωνικό κείμενο και μια ομάδα ανθρώπων που λειτουργούν σε ένα τοπίο μακρινό, μια Άγρια Δύση...

Φανταστήκαμε ένα τοπίο Φαρ Ουέστ, έναν χώρο ανομίας και αυτοδικίας. Το τοπίο αυτό στήνεται πάνω στις ταράτσες της πόλης, στο φόντο ο ήλιος που δүйε ανάμεσα από κεραίες-κάκτους και βραχώδη ρετιρέ. Εκεί κυνηγιούνται Ινδιάνοι και καουμπόυδες, περνάν κοπαδιαστά οι μεγάλοι βίσωνες, το βράδυ κάνει κρύο και πίνουμε μπύρες γύρω από τη φωτιά. Αργότερα, σε ύστερη εποχή, έρχονται οι μαύροι σκλάβοι, που τραγουδούν τα γκόσπελς και κάνουν τα δικά τους ρίτσουαλς. Όλα αυτά προβάλλονται σε μια παλιά τηλεόραση. Παίρνεις το τηλεκοντρόλ και κάνεις φρηζ την οθόνη. Νεκρή φύση. Προς δόξα της πόλης. Ο Νίκος στριφογουρίζει έναν πλαστικό εύκαμπτο σωλήνα, σαν λάσο, και φτιάχνει τον άνεμο που σφυρίζει. Ο Κώστας φέρνει ένα λεμόνι γεμάτο με μπηγημένα καρφιά. Μοιάζει με χειροβομβίδα. Η Ντόρα κουβαλάει σακούλες με άδεια μπουρόκουτα. Κόβει το ελαφρύ τους μέταλλο σε πολύ λεπτές λωρίδες και με αυτές φτιάχνει μεγάλες μπάλες –σαν από άχυρο- που τις παίρνει ο αέρας. Ο Ηλίας και η Αλέξια φιλιούνται σε μια γωνιά. Ο Αντώνης παίζει φουσαρμόνικα κι ευλαβικά χαιρετά την πόλη.

Η Λήδα, η Βάλια και η Λήδα διασχίζουν τη σκηνή με αργό λικνιστό βηματισμό. Είναι γυμνόστητες και πανέμορφες. Η Βίκυ τραγουδάει για μια ανάμνηση που παραμένει λαμπερή. Τόσο λαμπερή που τελικά δεν ξέρεις αν υπήρξε ποτέ ως πραγματικότητα ή ήταν εξαρχής ανάμνηση. Η Ειρήνη καλεί σε διαρκή αλλαγή. Σε μετασχηματισμό. Σε εγρήγορση.

Ο Άντριαν στήνει μπροστά μας μια φαγώσιμη μακέτα: γύρω γύρω κουτιά μπύρας σαν πολυκατοικίες, ένα τρίστρατο από φέτες τυρί του τοστ, αγγουράκια τουρσί –κομμένα έτσι ώστε να στέκονται όρθια- μαζεμένα ολόγυρα, κοιτάνε όλα προς το ίδιο σημείο, χοντρά λουκάνικα αστυνομεύουν τους δρόμους, στη μέση ένα πεσμένο αγγουράκι τουρσί. Από ψηλά ο Άντριαν ρίχνει κέτσαπ πάνω στο πεσμένο αγγουράκι. Ύστερα πάνω σε όλη τη μακέτα.